

‘ಆ’

ಕರಿಯ ಮನೆಗೇನಾದ್ವಿ ತಂದು ಹಾಕ್ತುನೋ ಇಲ್ಲ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾನೋ ಕೇಳು. ಏನೋ ಪರದೇಶಿ, ತಿಂದುಕೊಂಡು ಇರಲಿ ಅಂತಿದ್ದೆ ಅವನಿಗೇನು ಜವಾಬ್ದಾರಿನೆ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಬಿಳಿಅಜ್ಞ ಹೇಳಿದಾಗ, ಚಂದ್ರು ‘ಅಗ್ನಿಜ್ಞ’ ಎಂದು ಪಾರಶಾಲೆಗೆ ಹೋರಣ. ಪಾರಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪಾಣಪಂಚೆ ಉಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೆಂದು ಪಾಣಪಂಚೆ ಹೋದ್ದುಕೊಂಡು ಹಣಕೆ ವಿಭಾತಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರು ‘ಕರಿಅಜ್ಞನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಕರಿಅಜ್ಞ ದೇವನ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ. ಬಿಳಿಪಂಚೆ ಬಿಳಿಜುಬ್ಬದ ಕರಿಯಜ್ಞ ಇದ್ದಲಿಯಮ್ಮೆ ಕವ್ವಾಗಿದ್ದ. ಕರಿಅಜ್ಞನಿಗೆ ಉರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಾರಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಚಂದ್ರು ವಿಭಾತಿಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಿಳಿಹಾಕಕೊಂಡು, ಪರಣನ್ನು ಬಳಗೆ ಸೀಸ್ಕಿಸಿ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನು ಸಂಚಯ ಹೋತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಉರಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಗ್ನಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಅವನ ಅಜ್ಞನ ಮನೆ. ಉಣಿಗೋಲು ತೆಗೆಯಿದೆ ಎರಡು ಕೋಲುಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ನುಸ್ಕಿ, ಹನ್ನೆರಡು ಮೆಟ್ಲಿಇಂದು ಚಂದ್ರು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಎದುರಿದ್ದ ಎತ್ತಿನಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಕರಿಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಅಜ್ಞ ಲಾಟೆನು ಬುಡ್ಡಿ ಒರೆಸಿ ದಿವೆ ಹಚ್ಚಿತ್ತಿದ್ದ ಪದಸಾಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಚಂದ್ರು ಕಾಲು ತೋಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಲು ಮನೆಗೆ ಹೋರಣ. ನಡುಮನೆಯ ನಾಗೋಂದಿಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಅಜ್ಞ ಶುದುಗೋಲು ಇಡುತ್ತಿದ್ದ. ಚಂದ್ರು ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಮಣಿಯಿಡ್ಲಿಯಿಂದ ಜನ್ಮನ್ನೆಂದ ಚಿಮಣಿಯಿಡ್ಲಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳ್ಳಲಿಗೆ ಹೋದ. ಎದಗಡೆ ಬಳ್ಳಲಿದ್ದರೆ, ಬಲಗಡೆ ಎಮ್ಮೆಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಹಾಲುಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಂದ್ರು ಹೈಕಾಲು ತೋಳೆಯಿಬುವ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಬಿಳಿಅಜ್ಞ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋರಟಿದ್ದ ಬಿಳಿಅಜ್ಞ ಹೋರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಕರಿಅಜ್ಞನೂ ಹೋರಣ. ಕರಿಅಜ್ಞ ಇದ್ದಿನಬ್ಯಾರಿ ಅಂಗಡಿ ಹಿಂದಿನ ಕೇಳಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದು ಚಂದ್ರುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲಾರು ಜನ ಇಸ್ತಿಬ್ಬು ಅದುವುದನ್ನು ಚಂದ್ರು ನೋಡಿದ್ದ.

ಅಜ್ಞ ಹಾಲುಕರೆದು ಕಾಲಿಯಿಟ್ಟು, ಅನ್ನ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಬರುವ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಚಂದ್ರು ಪಗಡೆಕಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಡಿದ್ದ. ಅಜ್ಞ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸೀಮೆಸುಣ್ಣಿದಿಂದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಪಗಡೆಹಾಸನ್ನು ಬರೆದ. ಯಾರು ಅಟವನ್ನು ಶರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞ ಮೊಮ್ಮೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಮೊಮ್ಮೆಗಾಗೆ ಒಗೆದರು. ಅಜ್ಞಿಗೆ ಮೂರು ಬಂದು ಬಿದ್ದರೆ ಮೊಮ್ಮೆಗಾಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಚಂದ್ರುನೇ ಆಟವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಜ್ಞಿಗೆ ಗರಬೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ವಯಾಗುತ್ತೆ. ಅವನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೋಡೆದೂ ಹೋಡೆದು ಅಜ್ಞ ತನ್ನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿಟ್ಟಳು. ಚಂದ್ರುಗೆ ಅಳು ಬಂತು. ‘ನಾಳೆ ನಿನ್ನನ ಸೋಳ್ಳೇ ಬಿಡ್ಡಿನ್’ ಅಂದ. ಅಷ್ಟು ಹೋತ್ತಿಗೆ ಉಣಿಗೋಲೆಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಚಾರ್ಚೆನ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿತು. ಚಂದ್ರು ಪಗಡೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದು ‘ಕರಿಅಜ್ಞ ಬಂದ’ ಎಂದ. ಅಜ್ಞ ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಲಸಿನ ಹಪ್ಪಳ ಸುದುತ್ತ ಶುತ್ತಳು.

ಕರಿಅಜ್ಞ ಹೈಕಾಲು ತೋಳೆದು ಪಾಣಪಂಚೆಯಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಿರುಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ‘ವಿನಯ್ಯ ಪ್ರಟ್ಟ’ ಎಂದ. ‘ವಿನೂ ಇಲ್ಲಜ್ಞ’ ಎಂದ ಚಂದ್ರು ‘ಉಂಟ ಆಯ್ಯ?’ ‘ಇಲ್ಲಜ್ಞ’ ‘ನಡೀ ಉಂಟ ಮಾಡೋಽ’ ಚಂದ್ರು ಎದ್ದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಬಳ್ಳೆ ಹಾಕಿ, ಮನೆ ಇಟ್ಟ. ಅಜ್ಞ ಬಡಿಸಿದಳು. ಕರಿಅಜ್ಞ ದೋಳಿ ತಿಂದ.